

॥ ३४ ॥ ३५ ॥

इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥

सतमिति ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

अहल्योवाच अजानंत्यानियुक्तः स भगवन्बाह्यो मया ॥ भवत्यसादान्नभयं किंचित्तस्य भविष्यति ॥ ३४ ॥ इत्युक्तः प्राहतां पत्नी मेवमस्त्विति गौतमः ॥ उत्तं
कोपिवने शून्ये राजानंतं दर्शह ॥ ३५ ॥ इति श्री महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तं कोपाख्यानं कुंडलाहरणं षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ वैशंपायन उवाच स तं दृष्ट्वा तथा भूतं राजानं घोरदर्शनं ॥ दीर्घं श्मश्रुधरं नृणां शोणितेन समुक्षितं ॥ १ ॥ चकार न व्यथां वि
प्रो राजात्वेन मथाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थाय महांते जाभय कर्त्तायमोपमः ॥ २ ॥ दिष्ट्या त्वमसि कल्याण षष्ठे काले मर्मांतिकं ॥ भक्ष्यं नृगयमाणस्य संप्राप्तो द्विजसत्तम ॥
॥ ३ ॥ उत्तंक उवाच राजन्गुर्वीथिनं विद्धि चरंतं मामिहागतं ॥ न च गुर्वर्थमुद्युक्तं हिंस्यमादुर्मनीषिणः ॥ ४ ॥ राजोवाच षष्ठे काले ममाहरो विहितो
द्विजसत्तम ॥ न शक्यस्त्वं समुत्सृष्टुं क्षुधितेन मया धवै ॥ ५ ॥ उत्तंक उवाच एवमस्तु महाराज समयः क्रियतां तु मे ॥ गुर्वर्थमभिनिर्वर्त्य पुनरेष्यामि ते वशं ॥ ६ ॥
संश्रुतश्च मया यो र्थो गुरोरेव राजसत्तम ॥ त्वदधीनः सराजं द्रतं त्वां भिक्षे नरेश्वर ॥ ७ ॥ ददासि विप्रमुख्येभ्यस्त्वं हिरत्नानि नित्यदा ॥ दाता च त्वं न रव्याघ्रपात्रभूतः
क्षिताविह ॥ पात्रं प्रति ग्रहे चापि विद्धि मां नृपसत्तम ॥ ८ ॥ उपाहत्य गुरो रर्थं त्वदाय त्तम रं दम ॥ समये नेहरा जेंद्र पुनरेष्यामि ते वशं ॥ ९ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि ना
त्र मिथ्या कथंचन ॥ अनृतं नोक्तपूर्वमेस्वरेष्वपि कुतो न्यथा ॥ १० ॥ सौदास उवाच यदि मत्तस्तवा यत्तो गुर्वर्थः कृत एव सः ॥ यदि चास्मि प्रतिग्राह्यः सांप्र
तंतद्वदस्व मे ॥ ११ ॥ उत्तंक उवाच प्रतिग्राह्यो मतो मे त्वं सदैव पुरुषर्षभ ॥ सोऽहं त्वामनुसंप्राप्तो भिक्षितुं मणिं कुंडले ॥ १२ ॥ सौदास उवाच पत्न्यास्ते
मम विप्रर्षे उचिते मणिं कुंडले ॥ वरयार्थं त्वमन्यं वै तं ते दास्यामि सुव्रत ॥ १३ ॥ उत्तंक उवाच अलं ते व्यपदेशेन प्रमाणा यदिते वयं ॥ प्रयच्छ कुंडले मर्त्यं
सत्यं वाग्भवपार्थिव ॥ १४ ॥ वैशंपायन उवाच इत्युक्तस्त्वब्रवीद्राजा तमुत्तंकं पुनर्वचः ॥ गच्छ मद्वचनाद्देवी ब्रूहि देही तिसत्तम ॥ १५ ॥ सैवमुक्ता त्वया
नूनं मद्वाक्येन शुचि व्रता ॥ प्रदास्यति द्विजश्रेष्ठ कुंडले तेन संशयः ॥ १६ ॥ उत्तंक उवाच कपली भवतः शक्या मया द्रष्टुं नरेश्वर ॥ स्वयं वापि भवान्यत्नी किम
र्थं नोपसर्पति ॥ १७ ॥ सौदास उवाच तां द्रक्ष्यति भवानद्य कस्मिंश्चिद्वननिर्गरे ॥ षष्ठे काले न हि मया सा शक्या द्रष्टुं मघवै ॥ १८ ॥ वैशंपायन उवाच उत्तं
कस्तुतयोक्तः स जगाम भरतर्षभ ॥ मदयंतीं च दृष्ट्वा स ह्यापयत्स्व प्रयोजनं ॥ १९ ॥

॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥